> On objawia rzeczy głębokie i ukryte, wie, co jest w ciemności, a światłość z nim mieszka.
>
> *— Daniela 2:22*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: zlo, Wszechmocny, Bog, Światło, grzech

Interpretacja:
Werset *Daniela 2:22* mówi o Bożej zdolności do odsłaniania tego, co w naszym życiu głębokie i ukryte. Bóg jest ściśle związany ze wszystkim, co nas otacza, w tym z naszymi najgłębszymi emocjami i uczuciami. *Jako nasz Stwórca* potrafi On ujawnić to, co nas trapi, nawet gdy sprawy wydają się spowite najgłębszą tajemnicą.

Boża Mądrość

Boża mądrość jest nieskończenie bogata i hojna; pomaga nam podejmować mądre i sprawiedliwe decyzje. Boże objawienie przejawia się w różnych aspektach naszego życia, inspirując nas do dalszego działania. W tym świetle musimy zawsze ufać Bogu – On jest naszym ostatecznym przewodnikiem.

Refleksja i codzienne życie

Często znajdujemy się w sytuacjach, których nie potrafimy zrozumieć – w chwilach niepewności i udręki. Może się wydawać, że wszystko spowija mrok i że nie ma żadnego rozwiązania. Jednak wiara w Boga zapewnia nas, że nie jesteśmy sami. On jest zawsze blisko – jako światło, które rozjaśnia nasze życie i rozprasza ciemność.

W wielu kulturach znane jest powiedzenie, że gdy zamykają się jedne drzwi, Bóg otwiera okno. Oznacza to, że nawet gdy nie widzimy rozwiązania, zawsze istnieje wyjście – nowa

szansa na podniesienie się i dalszą drogę. Bóg ukazuje nam światło, prowadząc nas ku prawdzie oraz ku temu, co przynosi pokój i szczęście.

Bóg dał poznać swoją zdolność do odsłaniania tego, co w naszym życiu ukryte. Gdy trwamy w ciemności, On jest naszym światłem, przewodnikiem i obrońcą. Jest z nami zawsze, w każdej chwili naszego życia; wystarczy tylko Mu zaufać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uważajcie, bracia, żeby nie było czasem w kimś z was przewrotnego serca niewiary, które by odstępowało od Boga żywego.
>
> *— Hebrajczyków 3:12*

Książka: Nowy Testament / Hebrajczyków
Tematy: zlo, gniew, wiara, serce, bliźni

Interpretacja:
List do Hebrajczyków koncentruje się przede wszystkim na wierze, jaką wierzący pokładają w *Jezusie Chrystusie*, wyjaśniając, jak wprowadzać tę wiarę w czyn i jak prowadzić życie chrześcijańskie, które cechuje się komunią z Bogiem oraz braterską miłością. Trzeci rozdział podkreśla, jak ważne jest zachowanie niezachwianej i stałej wiary w Boga, niezależnie od wszelkich trudności, które mogą się pojawić.

Wezwanie do ufności Bogu

Fragment *Hebrajczyków 3:12* stanowi dla wierzących swoiste ostrzeżenie – przestrogę przed popadnięciem w niedowiarstwo. Autor listu zachęca nas, byśmy nieustannie kierowali swój wzrok na Boga, trwali w zaufaniu do Niego i dbali o to, aby nasza wiara nie słabła. Przypomina nam, że własne niedowiarstwo może sprawić, iż zaczniemy oddalać

się od Boga.

Znaczenie właściwego nastawienia serca

Wspomniane w tym wersecie „złe, niewierne serce” stanowi ostrzeżenie przed odstępstwem i porzuceniem wiary. Niedowiarstwo może doprowadzić do zerwania więzi z Bogiem i oddzielenia nas od Niego. Taki stan miałby katastrofalne skutki dla naszego chrześcijańskiego życia i mógłby nawet doprowadzić do utraty błogosławieństw płynących z zbawienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jak ludzie wolni, ale nie jak ci, którzy używają wolności jako zasłony dla zła, lecz jak słudzy Boga.
>
> *— I Piotra 2:16*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: zlo, wolnosc, życie, służba, niewola

Interpretacja:
Życie chrześcijańskie to życie w wolności. Co jednak dokładnie oznacza bycie wolnym w Chrystusie? Odpowiedź na to pytanie daje nam apostoł *Piotr* w *I Piotra 2:16*.

Wolność jako pretekst do czynienia zła

W tym wersecie Piotr wskazuje, że niektórzy mogą wykorzystywać *wolność w Chrystusie* jako pretekst do robienia tego, na co tylko mają ochotę. Skoro bowiem zostaliśmy już zbawieni dzięki Bożej łasce, dlaczego nie mielibyśmy robić tego, co chcemy? Piotr ostrzega jednak, że nie jest to prawdziwa wolność. Prawdziwa wolność wyzwala nas z

grzechu i niewoli egoizmu. Jeśli traktujemy wolność jako usprawiedliwienie dla naszych czynów, popadamy z powrotem w niewolę grzechu – a przecież Chrystus przyszedł właśnie po to, by nas od niej uwolnić. Nie jest to wolność, jakiej Bóg dla nas pragnie.

Służenie Bogu jako ludzie wolni

Zamiast tego Piotr wzywa nas, byśmy – mimo posiadanej wolności w Chrystusie – postępowali jak słudzy Boży. Może się to wydawać sprzeczne, lecz w rzeczywistości stanowi nieodłączny element naszej wolności. Jeśli jesteśmy naprawdę wolni w Chrystusie, mamy swobodę, by służyć Bogu, a nie samym sobie. Jak mówi apostoł *Paweł* w *Galacjan 5:13: „Bo wy, bracia, zostaliście powołani do wolności, tylko pod pozorem tej wolności nie pobłażajcie ciału, ale z miłości służcie jedni drugim”*.

Wolność w Chrystusie daje nam możliwość służenia Bogu całym sercem, bez troski o własne usprawiedliwienie czy zbawienie. Jesteśmy wolni, by kochać Boga i bliźnich. Służba Bogu nie polega na zabieganiu o własną chwałę czy cześć; chodzi w niej raczej o szukanie Jego chwały i oddawanie Mu czci.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oczy Pana bowiem zwrócone są na sprawiedliwych, a jego uszy ku ich prośbom, lecz oblicze Pana przeciwko tym, którzy źle czynią.
>
> *— I Piotra 3:12*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: zlo, sluchac, Modlitwa, sprawiedliwosc

Interpretacja:

Fragment *I Piotra 3:12* stanowi pozytywne przypomnienie, że Bóg jest zawsze obecny i uważny na modlitwy tych, którzy starają się prowadzić sprawiedliwe życie. Biblia uczy nas, że wszyscy jesteśmy grzesznikami i popełniamy błędy, jednak ci, którzy dążą do sprawiedliwego życia i wypełniania Bożej woli, mogą mieć pewność, że Bóg ich wysłuchuje.

Sprawiedliwość w Biblii

Sprawiedliwość jest kluczowym tematem w Biblii, a bycie sprawiedliwym oznacza czynienie tego, co słuszne w oczach Boga. Sprawiedliwość nie polega jedynie na przestrzeganiu zasad czy wykonywaniu określonych czynności; chodzi w niej o bliską relację z Bogiem i pozwolenie, by Jego wola kierowała naszymi działaniami. Gdy żyjemy sprawiedliwie, możemy być pewni, że Bóg jest po naszej stronie i zawsze będzie nas wspierał.

Nieustanna obecność Boga

I Piotra 3:12 przypomina nam, że Bóg jest zawsze obecny, uważny na nasze modlitwy i gotów nas wysłuchać. Oznacza to, że nawet w chwilach bólu czy niepewności możemy ufać Bożej obecności i szukać u Niego pocieszenia oraz pomocy. Co więcej, jeśli postępujemy słusznie i zgodnie z Jego wolą, Boże spojrzenie zawsze spoczywa na nas, dając nam poczucie pokoju i bezpieczeństwa.

Niebezpieczeństwo czynienia zła

W przeciwieństwie do Bożej obietnicy towarzyszenia sprawiedliwym, werset ten przypomina również, że ci, którzy czynią zło, staną przed obliczem Pana. Ukazuje to, że nasze czyny mają swoje konsekwencje i że jeśli prowadzimy życie sprzeczne z Bożą wolą, musimy liczyć się z Jego gniewem i sądem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto wyrządzi wam zło, jeśli będziecie naśladowcami dobra?
>
> *— I Piotra 3:13*

Książka: Nowy Testament / I Piotra

Tematy: zlo, dobroć, praca

Interpretacja:

Biblia jest niewyczerpanym źródłem nauk i refleksji, które mogą pomóc nam prowadzić pełniejsze i szczęśliwsze życie. Jeden z najbardziej wymownych wersetów dotyczących dobra i zła znajduje się w Pierwszym Liście św. Piotra 3:13.

Co oznacza dążenie do tego, co dobre?

Dążenie do dobra oznacza życie zgodne z wartościami moralnymi i etycznymi, których naucza Biblia. Wiąże się to z uczciwością, sprawiedliwością, współczuciem, życzliwością, szacunkiem, cierpliwością i odpowiedzialnością. Oznacza również postępowanie w duchu prawości, unikanie krzywdzenia innych oraz nieustanną troskę o dobro naszych rodzin, przyjaciół i całego społeczeństwa.

W świecie, w którym dominującymi wartościami zdają się być egoizm i chciwość, dążenie do dobra może wydawać się trudnym zadaniem. Musimy jednak pamiętać, że Bóg obdarzył nas zdolnością wyboru między dobrem a złem i że zawsze możemy wybrać właściwą drogę, jeśli tylko szczerze tego pragniemy.

Co to znaczy, że nikt nie może nam zaszkodzić?

To pytanie, postawione przez apostoła *Piotra*, skłania nas do refleksji nad Bożą opieką, jakiej doświadczamy, gdy staramy się czynić to, co słuszne. Jeśli postępujemy sprawiedliwie i z miłością, możemy być pewni, że Bóg jest z nami i będzie nas chronił przed niebezpieczeństwami oraz zagrożeniami, z jakimi możemy się zetknąć.

Nie oznacza to, że unikniemy trudności czy cierpienia; oznacza natomiast, że dysponujemy siłą i Bożą ochroną, niezbędnymi do pokonania wszelkich przeszkód i

przeciwności losu. Podążając drogą dobra, możemy mieć pewność, że nigdy nie idziemy sami i że Boża pomoc jest zawsze przy nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uważajcie, aby nikt nikomu nie odpłacał złem za zło, ale zawsze dążcie do tego, co dobre dla siebie nawzajem i dla wszystkich.
>
> *— I Tesaloniczan 5:15*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: zlo, Niewinny, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Jednym z powracających w Biblii motywów jest znaczenie miłości i życzliwości wobec bliźnich. To właśnie na tym skupia się fragment *I Tesaloniczan 5:15*. Jesteśmy w nim wezwani, by nie żywić urazy ani nie szukać zemsty, lecz zamiast tego czynić dobro innym.

Co oznacza odpłacanie złem za zło?

Zanim zagłębimy się w znaczenie tego wersetu, warto zrozumieć wyrażenie „odpłacanie złem za zło”. Odnosi się ono do ludzkiej skłonności do reagowania na zniewagę lub krzywdę podobnym – a niekiedy nawet gorszym – czynem. Zamiast przebaczać lub dążyć do pokojowego rozwiązania, instynkt często popycha nas do wymierzania sprawiedliwości na własną rękę, co może prowadzić do niekończącego się cyklu przemocy i nienawiści.

Znaczenie nieustannego dążenia do tego, co dobre

W przeciwieństwie do takiej postawy, *I Tesaloniczan 5:15* zachęca nas, byśmy zawsze dążyli do tego, co dobre – zarówno w relacjach ze współwyznawcami, jak i z innymi ludźmi. To wezwanie do życzliwości nie oznacza, że mamy ignorować sprawiedliwość czy pozwalać, by inni nas krzywdzili; chodzi raczej o to, byśmy postępowali mądrze i z miłością. Często to właśnie przebaczenie okazuje się najlepszym sposobem na uniknięcie urazy i goryczy, które mogą wynikać z odpłacania złem za zło.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko badajcie, a trzymajcie się tego, co dobre. Od wszelkiego pozoru zła powstrzymujcie się.
>
> *— I Tesaloniczan 5:21-22*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: zlo, proroctwo, zrozumienie

Interpretacja:
Te wersety *I Tesaloniczan 5:21-22* – są istotne, ponieważ wskazują na konieczność krytycznego podejścia do tego, co do nas dociera, zamiast bezrefleksyjnego przyjmowania wszystkiego; musimy odróżniać dobro od zła. Biblia wyraźnie mówi o potrzebie dystansowania się od wszystkiego, co odciąga nas od dobra, a kieruje ku złu.

Wszystko badajcie

Pierwszym zaleceniem zawartym w tych wersetach jest poddawanie próbie wszystkiego, co słyszymy. Oznacza to, że nie powinniśmy ślepo przyjmować tego, co nam mówią; zamiast tego należy analizować i oceniać informacje, zanim uznamy je za prawdziwe.

Musimy myśleć krytycznie i nie bać się zadawać pytań ani szukać odpowiedzi. Aby zastosować to w praktyce, możemy zacząć od pytań: Czy ta informacja jest zgodna z rzeczywistością? Czy pokrywa się z innymi wiarygodnymi źródłami? Kto jest źródłem tej informacji i jakie są jego intencje?

Trzymajcie się tego, co dobre

Drugim zaleceniem jest mocne trzymanie się tego, co dobre. Po zweryfikowaniu otrzymanych informacji musimy oddzielić dobro od zła. Powinniśmy zachowywać i przyjmować to, co prawdziwe i wartościowe, a odrzucać to, co takie nie jest.

Musimy kształtować w sobie krytyczne myślenie i być gotowi na zmianę poglądów, jeśli dotrą do nas lepsze informacje. Aby wprowadzić to w życie, możemy zacząć od określenia wartości, które są dla nas ważne, i oceny, czy otrzymywane informacje szanują te wartości, czy też je naruszają.

Unikajcie wszelkiej postaci zła

Trzecie zalecenie przypomina nam o konieczności zachowania ostrożności w podejmowaniu decyzji – zarówno w odniesieniu do naszych czynów, jak i relacji z innymi. Jeśli pragniemy żyć w sposób podobający się Bogu, musimy zwracać uwagę na swoje postępowanie i jego wpływ na innych.

Łatwo ulec pokusom i chwilowym impulsom, lecz jeśli będziemy przestrzegać nakazu unikania wszelkiego zła, będziemy mogli podejmować bardziej świadome i odpowiedzialne decyzje. Co więcej, nauka ta zachęca nas do refleksji nad naszymi relacjami. Czy otaczają nas ludzie, którzy zachęcają do czynienia zła lub kuszą do grzechu? Jeśli tak, powinniśmy poddać te przyjaźnie ocenie i na nowo przemyśleć nasz sposób życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Korzeniem bowiem wszelkiego zła jest miłość do pieniędzy; niektórzy, pragnąc ich, zboczyli z drogi wiary i poprzebijali się wieloma boleściami.
>
> — *I Tymoteusza 6:10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: zlo, pragnienie, wiara, chciwość, bożki, pieniądze

Interpretacja:
Biblijny werset *I Tymoteusza 6:10* stanowi ważne przypomnienie, że umiłowanie pieniędzy może być źródłem wszelkiego zła. Pragnienie gromadzenia bogactwa i władzy może prowadzić do chciwości oraz nieetycznych wyborów życiowych, skutkując utratą wyznawanych wartości i wiary.

Biblia uczy nas, że pieniądze same w sobie nie są złe, jednak ich umiłowanie może stać się przeszkodą w relacji z Bogiem i w osiągnięciu prawdziwego szczęścia. W dzisiejszym świecie łatwo ulec fascynacji dobrobytem i gromadzeniem majątku, co jednak ostatecznie może przynieść więcej cierpienia niż satysfakcji.

Oddalenie się od wiary

Gdy koncentrujemy się na pieniądzach i gromadzeniu bogactwa, tracimy z oczu cel naszego życia. Możemy oddalić się od wartości wewnętrznych, które są kluczowe dla prowadzenia wartościowego i udanego życia – zarówno w relacji z Bogiem, jak i z innymi ludźmi. Biblia uczy nas zachowywania równowagi i przestrzega, by pogoń za bogactwem nie odciągała nas od wiary.

Cierpienie i konsekwencje

Umiłowanie pieniędzy może sprowadzić na nas wiele negatywnych konsekwencji. Niektórzy mogą popaść w długi lub ulec chciwości i zachłanności, podczas gdy inni mogą ulec pokusie korupcji i nieetycznych zachowań. Takie postępowanie może wiązać się z

poważnymi następstwami, w tym z problemami prawnymi, kłopotami ze zdrowiem psychicznym i emocjonalnym oraz utratą uczciwości moralnej.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uciekaj też od młodzieńczych pożądliwości, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.
>
> *— II Tymoteusza 2:22*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: zlo, pragnienie, wiara, miłość, sprawiedliwosc, pokusa

Interpretacja:
Biblia zawiera wiele przykazań, których przestrzeganie pozwala nam prowadzić pełne życie *w Chrystusie*, jednak to konkretne przykazanie koncentruje się na młodych ludziach i ich namiętnościach. Werset ten wzywa nas, byśmy uciekali od młodzieńczych namiętności – czyli naszych światowych pragnień – i dążyli do Boga, krocząc drogą sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju.

Ucieczka od młodzieńczych namiętności

Młodzieńcze namiętności to te, które popychają nas do szukania natychmiastowej gratyfikacji i realizacji egoistycznych marzeń bez względu na konsekwencje. Dlatego właśnie apostoł *Paweł* nakazuje nam od nich uciekać. Nasze namiętności mogą sprowadzić nas na drogę, która nie daje ani pokoju, ani szczęścia; jeśli jednak się od nich odwrócimy, możemy odnaleźć prawdziwą wolność w Chrystusie.

Dążenie do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju

Zamiast podążać za własnymi namiętnościami, musimy skupić się na podążaniu za Bogiem poprzez sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój. Sprawiedliwość wzywa nas do uczciwości i rzetelności we wszelkich działaniach oraz do ciągłego dążenia do tego, co słuszne. Wiara to ufność Bogu i Jego planowi dla naszego życia, natomiast miłość oznacza miłość do Boga i bliźniego. Pokój to pokój Chrystusa obecny w naszym życiu.

Wzywanie Pana

W *II Tymoteusza 2:22* czytamy, że mamy czynić to wszystko wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystym sercem. Oznacza to, że powinniśmy trwać we wspólnocie z ludźmi, którzy szukają Boga i starają się żyć zgodnie z Jego Słowem. Modlitwa i uwielbienie są kluczowe dla wzrostu naszej wiary oraz dla życia w jedności z Bogiem i innymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wyrwie mnie też Pan ze wszelkiego złego uczynku i zachowa dla swojego królestwa niebieskiego. Jemu chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— II Tymoteusza 4:18*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: zlo, niebo, ochrona, adoracja

Interpretacja:
Apostoł Paweł kieruje ten ostatni list do *Tymoteusza* jako osobiste przesłanie, zachęcając go do wytrwania w wierze i trzymania się zdrowej nauki w obliczu odstępstwa oraz prześladowań. W *wersecie 18*. Paweł kończy list, wyrażając ufność w Pana, który uchroni go od wszelkiego zła i wprowadzi do *Królestwa Niebieskiego*.

Interpretacja wersetu

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie o Bożej mocy i opiece nad swoim życiem. Dostrzega, że wiara w Pana jest kluczem do wybawienia od wszelkiego złego czynu oraz do zachowania dla Królestwa Niebieskiego. To wyznanie wiary ma szczególne znaczenie, zważywszy na liczne próby i trudności – w tym uwięzienie i prześladowania – których Paweł doświadczył w trakcie swojej posługi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Odrzućcie więc wszelką plugawość oraz bezmiar zła i z łagodnością przyjmijcie zaszczepione w was słowo, które może zbawić wasze dusze.
>
> *— Jakuba 1:21*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: zlo, nawrócenie, Zbawienie, Słowo Boże

Interpretacja:
W tym interesującym wersecie *Jakuba 1:21*, Apostoł *Jakub* wzywa nas do odrzucenia wszystkiego, co oddziela nas od Boga. Pozbycie się brudu i złości jest kluczowe, aby móc przystąpić do *Bożego Słowa* z pokorą i gotowością przyjęcia „zaszczepionego słowa”, które ma moc zbawić nasze dusze.

Co oznacza odrzucenie wszelkiego brudu i resztek złości?

W tym fragmencie „plugawość” odnosi się do wszystkiego, co kala nasze umysły i ciała – takich jak nieczyste myśli, grzechy czy szkodliwe wpływy, które mogą nas oddalić od Boga. Niezwykle ważne jest, aby uwolnić się od tych rzeczy i podjąć zdecydowany

wysiłek, by odrzucić wszystko, co dystansuje nas od naszego *Stwórcy*.

Złość natomiast odnosi się do wszelkich działań, którymi krzywdzimy siebie lub innych. Często kierują nami złe intencje i dążymy do własnych korzyści, nie zważając na dobro innych. Musimy porzucić takie postępowanie i dążyć do życia w zgodzie z naszym otoczeniem.

Zaszczepione słowo a zbawienie naszych dusz

„Zaszczepione słowo”, o którym mówi Jakub, to Słowo Boże. Apostoł wzywa nas, byśmy przyjmowali je z łagodnością i pozwolili mu zakorzenić się w naszych sercach, aby nasze dusze mogły dostąpić zbawienia. Istotne jest, by okazywać pokorę i otwartość w przyjmowaniu Bożego Słowa oraz pozwalać mu prowadzić nas w każdym aspekcie życia.

Zbawienie naszych dusz jest jedną z najważniejszych spraw i odpowiedzialności, jakie spoczywają na nas jako chrześcijanach. Słowo Boże wskazuje nam kierunek i drogę, którą należy podążać, aby osiągnąć zbawienie i w pełni cieszyć się życiem z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdzie bowiem jest zazdrość i kłótliwość, tam też niepokój i wszelki zły czyn.
>
> *— Jakuba 3:16*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: zlo, egoizm, grzech

Interpretacja:

List św. Jakuba jest uważany za ważny tekst w chrześcijaństwie. Zawiera on wiele pouczeń skłaniających do refleksji i praktykowania wiary w sposób całościowy, w codziennym życiu. Jednym z najbardziej głębokich i znaczących fragmentów tej księgi jest werset *Jakuba 3:16*, który odnosi się do obecności zazdrości i egoistycznej ambicji w naszym życiu oraz do tego, jak mogą one wpływać na nasze czyny i relacje z innymi.

Zawiść i kłótliwość

Zazdrość i egoistyczna ambicja to dwie emocje, które są silnie obecne w naszym życiu. Możemy odczuwać zazdrość wobec kogoś, kto posiada to, czego sami pragniemy, lub żywić urazę do osoby, która wydaje się bardziej szczęśliwa czy odnosząca większe sukcesy niż my. Emocje te mogą jednak popychać nas do działań nieprzemyślanych, a nawet okrutnych, wpływając negatywnie zarówno na nasze relacje, jak i na nasze własne szczęście.

Jakuba 3:16 ostrzega przed niebezpieczeństwem, jakie niesie ze sobą dopuszczenie, by zazdrość i egoistyczna ambicja zdominowały nasze życie. Pielęgnowanie w sobie tych uczuć może prowadzić do nieładu i popełniania złych czynów. Dlatego musimy starać się dostrzegać te emocje w samych sobie i uczyć się nad nimi panować, aby móc żyć w pokoju i harmonii.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg widział ich czyny, że odwrócili się od swojej złej drogi, i Bóg pożałował tego nieszczęścia, które zapowiedział im czynić, a nie uczynił.
>
> *— Jonasza 3:10*

Książka: Stary Testament / Jonasza

Tematy: zlo, nawrócenie, Przebaczenie, laska, pokuta, grzech

Interpretacja:
Przesłanie, które Bóg nakazał *Jonaszowi* przekazać miastu Niniwa, było proste: mieszkańcy Niniwy musieli odpokutować za swoje złe czyny, w przeciwnym razie groziła im zagłada. Choć mieszkańcy Niniwy słynęli ze swej niegodziwości, przyjęli słowa Jonasza i szczerze okazali skruchę. Widząc szczerość ich nawrócenia, Bóg odstąpił od zamiaru zesłania na nich zapowiedzianej klęski i postanowił nie niszczyć miasta.

Werset ten wywołał wiele dyskusji na temat tego, czy Bóg może „żałować" swoich decyzji. Czy Bóg może zmienić zdanie w kwestii podjętych postanowień? Czy zdarza Mu się popełniać błędy? Jednak w tym kontekście słowo *„żałować"* nie oznacza zmiany Bożego zamysłu, lecz raczej zmianę w Jego relacji z ludzkością. Bóg dostrzega szczerość skruchy mieszkańców Niniwy i zmienia swoje nastawienie wobec nich. *Taka zmiana postępowania stanowi przejaw Bożego miłosierdzia i łaski*.

Jonasza 3:10 ukazuje również znaczenie skruchy i nawrócenia. Mieszkańcy Niniwy nie tylko żałowali swoich złych czynów, ale także porzucili swoje niegodziwe postępowanie. Przypomina nam to wszystkim, że prawdziwa skrucha musi wiązać się nie tylko ze zmianą nastawienia, ale także ze zmianą sposobu życia. Musimy porzucić złe uczynki i podążać drogą prawości oraz sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pamiętaj więc o swoim Stwórcy w dniach swojej młodości, zanim nastaną złe dni i przyjdą lata, o których powiesz: Nie podobają mi się.
>
> *— Kaznodziei 12:1*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: zlo, stworzenie, radość, życie

Interpretacja:
W *Kaznodziei 12:1* autor wzywa do refleksji nad życiem i znaczeniem młodości. To właśnie w tym okresie podejmujemy najważniejsze decyzje i możemy położyć solidne fundamenty pod przyszłość. Dlatego autor zachęca nas, byśmy pamiętali o *Stwórcy*, póki jesteśmy młodzi – zanim nadejdą trudne dni.

Wartość czasu i mądrości

Autor Księgi Koheleta przypomina również o znaczeniu czasu i mądrości. Młodość to czas wielkich możliwości i ogromnego potencjału, ale także okres, w którym łatwo zmarnować czas i dokonać nietrafnych wyborów. Z tego powodu autor zachęca nas do kierowania się mądrością i pamiętania o Stwórcy w latach młodości, abyśmy mogli zbudować dobrą przyszłość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ponieważ wyroku za zły czyn nie wykonuje się od razu, serce synów ludzkich jest w nich zawzięte i gotowe na to, aby popełniali zło.
> *— Kaznodziei 8:11*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: zlo, serce, sadzic, kara, grzech

Interpretacja:
Księga Koheleta to dzieło poetyckie i filozoficzne, podejmujące refleksję nad sensem życia oraz relacją między ludzkością a Bogiem. W ósmym rozdziale, w wersecie 11., autor

podkreśla znaczenie sprawiedliwości i kary w powstrzymywaniu ludzi przed popełnianiem złych czynów. Werset ten przypomina, że gdy złe postępowanie pozostaje bezkarne, ludzie są bardziej skłonni do czynienia zła.

Sprawiedliwość w społeczeństwie

Sprawiedliwość stanowi fundamentalną wartość dla każdego społeczeństwa dążącego do demokracji i wolności. Bez sprawiedliwości harmonia społeczna zostaje podważona przez bezkarność. Jeśli jednostki nie ponoszą konsekwencji za swoje niewłaściwe postępowanie, mogą ulec pokusie popełniania kolejnych przewinień, co prowadzi do powstania cyklu przemocy i bezkarności, niszczącego tkankę społeczną.

Znaczenie kary

Fragment *Kaznodziei 8:11* wskazuje na konieczność stosowania kary dla utrzymania sprawiedliwości w społeczeństwie. Kara nie jest jedynie formą odpłaty wobec sprawcy, lecz także środkiem odstraszającym innych od popełniania czynów nagannych. W konsekwencji, środki karne są niezbędne zarówno do reagowania na już popełnione przestępstwa, jak i do zapobiegania ich powtarzaniu się w przyszłości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I powiedział: Co wychodzi z człowieka, to kala człowieka. Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, cudzołóstwa, nierząd, zabójstwa; Kradzieże, chciwość, niegodziwość, podstęp, wyuzdanie, oko złe, bluźnierstwo, pycha, głupota. Całe to zło pochodzi z wnętrza i kala człowieka.
>
> *— Marka 7:20-23*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: zlo, gniew, duma, oczyszczenie, grzech, pokusa

Interpretacja:
Fragment Ewangelii *Marka 7:20–23* ukazuje, jak wielkie znaczenie mają nasze myśli i czyny. Uczy nas, że złe uczynki nie pochodzą z zewnątrz, lecz rodzą się w naszych sercach i umysłach. Biblia mówi, że serce z natury jest zdradliwe i często sprowadza nas na manowce. Dlatego tak ważne jest, abyśmy strzegli swoich serc i chronili je, nie pozwalając sobie ulec złym myślom czy pragnieniom.

Natura grzechu

Współczesna kultura ma tendencję do przypisywania złych czynów jednostki wpływowi społeczeństwa, wychowania czy czynników zewnętrznych. Jednak przywołane wersety przypominają nam, że negatywne działania w rzeczywistości biorą swój początek w nas samych – w naszych własnych myślach. Oznacza to, że odpowiedzialność za nasze czyny spoczywa wyłącznie na nas i musimy dążyć do tego, by nasze myśli były pozytywne i budujące.

Fragment ten wymienia również czyny wynikające ze złego serca, takie jak cudzołóstwo, rozpusta, morderstwo i inne niegodziwe postępki. Pokazuje nam to, że jeśli nie będziemy czuwać nad swoimi umysłami i sercami, ryzykujemy zejście na mroczne ścieżki, które oddalają nas od prawdy i dobra.

Przemiana serca

Mimo że mamy skłonność do grzechu, nie oznacza to, iż musimy tacy pozostać. *Jezus* przyszedł i umarł na krzyżu, abyśmy mogli otrzymać przebaczenie grzechów i stać się nowymi stworzeniami. Oferuje nam szansę na uzyskanie nowego serca – czystego i nieskażonego grzechem. Ta przemiana serca jest nieustannym procesem, który wymaga naszego aktywnego udziału.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławieni jesteście, gdy z mego powodu będą wam złorzeczyć, prześladować was i mówić kłamliwie wszystko, co złe, przeciwko wam.
>
> *— Mateusza 5:11*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: zlo, błogosławieństwo, plotka, kłamstwo, prześladowanie

Interpretacja:
Jeden z najbardziej znanych fragmentów Kazania na Górze znajduje się w *Mateusza 5:11*, gdzie *Jezus* wypowiada słynne Błogosławieństwa. W tym wersecie odnajdujemy jedno z nich, choć zazwyczaj nie jest ono tak popularne ani tak zapadające w pamięć jak pozostałe. Na pierwszy rzut oka stwierdzenie to może wydawać się nieco dziwne. W jaki sposób bycie prześladowanym lub znieważanym może być błogosławieństwem?

Prześladowanie ze względu na Jezusa

Kluczem do zrozumienia tego wersetu jest wyrażenie *„z mojego powodu”*. Jezus nie mówi o jakichkolwiek prześladowaniach czy zniewagach; mówi konkretnie o prześladowaniach wynikających z podążania za Nim. Innymi słowy, jeśli jesteśmy prześladowani lub znieważani z powodu *naszej wiary w Jezusa*, możemy uznać się za *„błogosławionych”*. Może się to wydawać mylące, a nawet przerażające, jednak istnieje powód, dla którego Jezus wzywa nas, byśmy postrzegali taką sytuację jako błogosławieństwo.

Wartość prześladowania

Jezus mówi nam, że będziemy błogosławieni, gdy będziemy prześladowani i znieważani z Jego powodu – ale dlaczego jest to coś dobrego? Prawda jest taka, że prześladowanie – choć bolesne i trudne – ma ogromną wartość w życiu nas, naśladowców Jezusa.

Gdy jesteśmy prześladowani za naszą wiarę, skłania nas to do jeszcze większego polegania na Bogu i głębszego zaufania Mu. Daje nam to okazję do okazania naszej wierności Jezusowi, nawet w trudnych okolicznościach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy PAN Bóg powiedział: Oto człowiek stał się jak jeden z nas, znający dobro i zło. Wygnajmy go więc, aby nie wyciągnął swej ręki i nie wziął z drzewa życia, by jeść i żyć na wieki. PAN Bóg wydalił go więc z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty.
> *— Rodzaju 3:22-23*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: zlo, stworzenie, Życie wieczne, dobroć, życie, grzech

Interpretacja:
Rodzaju 3:22-23 zawiera dość interesujące wersety. Aby zrozumieć ich znaczenie, należy najpierw poznać kontekst. Opisują one wydarzenia, które nastąpiły po tym, jak *Adam i Ewa* nie usłuchali Boga i zjedli owoc z drzewa poznania dobra i zła. Konsekwencją tego nieposłuszeństwa był grzech pierworodny oraz wypędzenie Adama i Ewy z Ogrodu Eden.

Znaczenie wersetów

Wersety te można interpretować na różne sposoby, jednak najpowszechniejsze wyjaśnienie zakłada, że Bóg nie pragnie, aby człowiek żył wiecznie w swoim upadłym stanie. Gdyby człowiek spożył owoc z drzewa życia, żyłby wiecznie w świecie pełnym grzechu i cierpienia. Intrygujące jest również sformułowanie *„jak jeden z nas”*; niektórzy uważają, że Bóg zwraca się do aniołów, podczas gdy inni widzą w tym odniesienie do

Trójcy Świętej jako całości.

Fragment ten niesie ze sobą kilka ważnych lekcji. Po pierwsze, ukazuje powagę grzechu oraz konieczność ponoszenia odpowiedzialności za własne czyny. Po drugie, dowodzi, że praca jest Bożym nakazem i sposobem na przywrócenie relacji między ludzkością a Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Obmyśliliście zło przeciwko mnie, ale Bóg obrócił to w dobro, żeby sprawić to, co się dziś dzieje, aby zachować tak wielki lud.
>
> *— Rodzaju 50:20*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: zlo, Bog, życie

Interpretacja:

Werset *Rodzaju 50:20* stanowi część historii *Józefa* – jednego z dwunastu synów *Jakuba*, postaci ze Starego Testamentu. W młodości Józef został sprzedany w niewolę przez swoich braci i spędził wiele lat w Egipcie, gdzie z czasem faraon powierzył mu wysoki urząd. W omawianym wersecie Józef zwraca się do braci po śmierci ich ojca, Jakuba. Wybaczył im wszystko, co mu uczynili, rozumiejąc, że Bóg wykorzystał ich czyny do realizacji swoich zamierzeń.

Boża łaska pośród zła

Werset ten stanowi świadectwo Bożej łaski i suwerenności. Choć intencje braci Józefa były złe, Bóg działał w ukryciu, by wszystko naprawić. Historia Józefa pokazuje, że nawet gdy padamy ofiarą krzywdy i niesprawiedliwości, Bóg potrafi obrócić to wszystko w dobro.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie bądźcie jak wasi ojcowie, do których wołali dawni prorocy, mówiąc: Tak mówi PAN zastępów: Odwróćcie się teraz od waszych złych dróg i od waszych złych uczynków. Ale oni nie usłuchali ani nie zważali na mnie, mówi PAN.
>
> *— Zachariasza 1:4*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: zlo, nawrócenie, sluchac

Interpretacja:
Zachariasza 1:4 wzywa nas do refleksji i rachunku sumienia. Prorok *Zachariasz* – jeden z tych, którzy powrócili z niewoli babilońskiej – przypomina o tym, jak ważne jest wyciąganie wniosków z historii i unikanie błędów naszych przodków. Fragment ten nawiązuje do apeli wcześniejszych proroków, którzy starali się skłonić lud do porzucenia złych dróg i uczynków. Mimo to ludzie zlekceważyli te ostrzeżenia i nadal podążali błędną ścieżką.

Prorocy i przywódcy religijni

Werset ten uczy nas, jak istotne jest słuchanie rad proroków i przywódców religijnych, gdyż wskazują oni właściwą drogę. Zachęca nas również do refleksji nad naszym postępowaniem i zastanowienia się, czy kroczymy we właściwym kierunku, czy też nasze życie wymaga zmian.

W świecie, w którym zdaje się dominować zepsucie, niesprawiedliwość i zło, przesłanie to jest szczególnie aktualne. Skłania nas ono do ponownej oceny naszych czynów i zadania

sobie pytania: czy przyczyniamy się do dobra społeczeństwa, czy też – przeciwnie – pogłębiamy cierpienie i rozpacz?

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi PAN zastępów: Sądźcie sprawiedliwie i okazujcie miłosierdzie i litość, każdy swojemu bratu. Nie uciskajcie wdowy i sieroty, obcego i ubogiego i nie obmyślajcie zła w swoich sercach, jedni przeciwko drugim.
>
> *— Zachariasza 7:9-10*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: zlo, współczucie, zyczliwosc, bliźni, sprawiedliwosc, wdowy

Interpretacja:
W Księdze Zachariasza (rozdział 7, wersety 9–10) znajdujemy jasne i stanowcze przykazanie. Wersety te wzywają nas do refleksji nad tym, jak ważne jest traktowanie bliźnich sprawiedliwie i życzliwie, bez względu na ich status społeczny czy pochodzenie.

Sądźcie zgodnie z prawdą

Fragment *Zachariasza 7:9-10* rozpoczyna się bezpośrednio od Bożego nakazu dotyczącego sprawiedliwości. Polecenie, by „sądzić zgodnie z prawdą”, wskazuje, że w naszych decyzjach i osądach musimy kierować się uczciwością i prawdomównością.

Prawda odgrywa kluczową rolę w naszym życiu i ważne jest, byśmy szukali jej we wszystkim, co robimy. Łatwo ulec pokusie naginania prawdy do własnych potrzeb czy pragnień, jednak prawdy nie wolno fałszować. Musimy zawsze dążyć do prawdy i

wydawać sprawiedliwe wyroki.

Okazujcie sobie nawzajem miłosierdzie i współczucie

Dalsza część wersetów zawiera wezwanie do okazywania miłosierdzia i współczucia naszym braciom i siostrom. Słowo „brat” odnosi się tu do wszystkich ludzi. Musimy okazywać miłosierdzie każdemu, a nie tylko tym, którzy są nam bliscy.

Współczucie i miłosierdzie są ściśle związane z miłością i empatią; stanowią fundament dobrze funkcjonującego społeczeństwa. Musimy potrafić postawić się na miejscu innych i traktować ich z miłością oraz współczuciem.

Co oznacza słowo „uciskać”?

Aby lepiej zrozumieć to przykazanie, warto wyjaśnić znaczenie słowa „uciskać”. Według słownika oznacza ono „niesprawiedliwe traktowanie, dręczenie, zadawanie cierpienia lub wpędzanie w niedolę”. Innymi słowy, uciskanie kogoś wiąże się z niesprawiedliwym wykorzystywaniem siły i władzy wobec tej osoby, co przynosi jej krzywdę i cierpienie.

Znaczenie ochrony osób najbardziej bezbronnych

Przykazanie *Zachariasza* przypomina nam o konieczności ochrony najbardziej bezbronnych członków społeczeństwa: wdów, sierot, cudzoziemców i ubogich. To właśnie te osoby najczęściej cierpią z powodu niesprawiedliwości i przemocy ze strony tych, którzy dzierżą największą władzę. Naszym obowiązkiem jako chrześcijan jest troska o nich i dbanie o przestrzeganie ich praw.

Co więcej, Zachariasz nie ogranicza się jedynie do wspomnienia o tych konkretnych grupach ludzi; wzywa nas również do tego, byśmy nie żywili w sercach złych zamiarów wobec naszych braci i sióstr. Oznacza to, że nie wolno nam osądzać innych ani traktować ich źle z powodu uprzedzeń czy złośliwych myśli.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*